

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 152/02-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. K. Ó., bytom B., pre namietané porušenie jeho základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj pre porušenie jeho práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Komárne v trestnej veci vedenej pod sp. zn. ČVS: OÚV-120/20-KN-2002 SR a postupom Okresnej prokuratúry v Komárne v uvedenej trestnej veci vedenej pod sp. zn. Pv 354/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. K. Ó. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. septembra 2002 doručená sťažnosť Mgr. K. Ó., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj porušenie práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. d)

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Komárne v trestnej veci vedenej pod sp. zn. ČVS: OÚV-120/20-KN-2002 SR a postupom Okresnej prokuratúry v Komárne v uvedenej trestnej veci vedenej pod sp. zn. Pv 354/02.

Uznesením sp. zn. ČVS: OÚV-120/20-KN-2002 SR z 26. marca 2002 začal Okresný úrad vyšetrovania Policajného zboru v Komárne (ďalej len „okresný úrad vyšetrovania“) podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie vo veci trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku začal v uvedenej veci stíhať sťažovateľa ako obvineného.

Po tom, čo vyšetrovateľka okresného úradu vyšetrovania v zmysle § 166 Trestného poriadku uznala vyšetrovanie za skončené a jeho výsledky za postačujúce na podanie obžaloby, umožnila sťažovateľovi, jeho obhajkyni a poškodenému preštudovať spis a podať návrhy na doplnenie vyšetrovania. Sťažovateľ 27. júna 2002 osobne doručil okresnému úradu vyšetrovania písomný návrh na doplnenie vyšetrovania, v ktorom žiadal o vypočutie troch svedkov vo svoj prospech a uviedol ich mená a adresy. Vyšetrovateľka okresného úradu vyšetrovania návrh na doplnenie dokazovania zamietla z dôvodu, že „skutkový stav v trestnej veci v priebehu vyšetrovania bol náležite objasnený a vykonanie ďalšieho dokazovania už nie je potrebné“. O zamietnutí návrhu na doplnenie dokazovania sťažovateľa písomne vyrozumela listom sp. zn. ČVS: OÚV-120/20-KN-2002 SR z 28. júna 2002 (doručeným mu 19. júla 2002) a spis predložila okresnému prokurátorovi v Komárne (ďalej len „okresný prokurátor“) s návrhom na podanie obžaloby.

Okresný prokurátor po preskúmaní spisového materiálu v zmysle ustanovenia § 176 ods. 1 Trestného poriadku podal 2. júla 2002 na sťažovateľa na Okresnom súde Komárno obžalobu pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Písomným podaním z 22. júla 2002 osobne doručeným Okresnej prokuratúre v Komárne v ten istý deň sťažovateľ žiadal, aby okresný prokurátor vzal podľa § 182 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu späť, zrušil opatrenie vyšetrovateľky, ktorým odmietla návrh sťažovateľa na doplnenie dokazovania z 27. júna 2002, a vrátil jej vec s pokynom na doplnenie vyšetovania, resp. doplnil vyšetovanie vykonaním navrhovaných dôkazov.

Okresný prokurátor listom z 25. júla 2002 č. k. Pv 354/02-87 sťažovateľovi oznámil, že s postupom vyšetrovateľky, ktorá odmietla ním navrhované doplnenie vyšetovania, sa stotožnil a že obžalobu v uvedenej trestnej veci doručil 2. júla 2002 na Okresný súd Komárno. Taktiež sťažovateľa upozornil, že doplnenie dokazovania môže navrhnúť aj v konaní pred súdom.

Podnetom z 12. augusta 2002 žiadal sťažovateľ Krajskú prokuratúru v Nitre o preskúmanie zákonnosti postupu okresného prokurátora. Krajská prokuratúra v Nitre podnet sťažovateľa odložila bez prijatia ďalších opatrení ako nedôvodný. O spôsobe vybavenia podnetu bol sťažovateľ vyrozumieť listom Krajskej prokuratúry v Nitre z 22. augusta 2002, ktorý mu bol doručený 2. septembra 2002.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ namietal, že okresný úrad vyšetovania, ako aj okresný prokurátor mu svojím postupom v uvedenej trestnej veci (neakceptovaním návrhu na výsluch svedkov v jeho prospech) neumožnili uplatniť v prípravnom konaní jeho práva (ako obvineného), čo je v rozpore s § 2 ods. 13 a § 33 ods. 1 v spojení s § 166 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s čl. 46 ods. 4 ústavy, čím porušili čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 3 písm. d) dohovoru.

Domáhal sa taktiež priznania primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 500 000 Sk dôvodiac charakterom a rozsahom namietaného porušenia jeho základných práv a slobôd a obavou z možnosti nepriaznivého vývoja ďalšieho konania v dôsledku tohto porušenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a jeho právneho zástupcu.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal, že k zásahu do jeho základných práv malo dôjsť v dôsledku toho, že okresný úrad vyšetrovania a okresný prokurátor neakceptovali jeho návrh na doplnenie dokazovania v prípravnom konaní v jeho trestnej veci výsluchom svedkov v jeho prospech, a tak mu svojím postupom neumožnili uplatniť v prípravnom konaní jeho práva (ako obvineného), čo je v rozpore s § 2 ods. 13 a § 33 ods. 1 v spojení s § 166 Trestného poriadku v spojení s čl. 46 ods. 4 ústavy, čím porušili čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 3 písm. d) dohovoru.

Podľa § 33 ods. 1 Trestného poriadku obvinený má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, nie je však povinný vypovedať. Môže uvádzať okolnosti a dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky. (...) Všetky orgány činné v trestnom konaní sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie (ods. 3 citovaného ustanovenia).

Podľa § 12 ods. 1 Trestného poriadku orgánmi činnými v trestnom konaní sa rozumejú súd, prokurátor, vyšetrovateľ a policajný orgán.

Podľa § 12 ods. 8 Trestného poriadku pokiaľ z povahy veci nevyplýva niečo iné, rozumie sa obvineným aj obžalovaný a odsúdený.

Podľa § 186 písm. e) a f) Trestného poriadku predseda senátu nariadi predbežne prejednanie obžaloby, ak má za to, že prípravné konanie nebolo vykonané podľa zákona, najmä že v ňom boli porušené predpisy zabezpečujúce právo obhajoby, alebo že vec nie je v potrebnom rozsahu objasnená z hľadísk, ktoré súd potrebuje pre svoje rozhodnutie.

Zo skutočností uvedených sťažovateľom v jeho sťažnosti je zrejmé, že konanie v trestnej veci, v ktorej je stíhaný pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona, stále prebieha a vec v súčasnosti prejednáva a rozhoduje Okresný súd Komárno ako súd prvého stupňa.

Sťažovateľ sa teda ochrany svojich základných práv a slobôd, porušenie ktorých namieta v konaní pred ústavným súdom, môže využitím oprávnení, ktoré mu priznáva ustanovenie § 33 ods. 1 a 3 v spojení s § 12 ods. 1 a 8 Trestného poriadku, domáhať priamo v trestnom konaní pred Okresným súdom Komárno a v prípade neakceptovania aj prostredníctvom odvolania pred súdom odvolacím.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti poskytuje ústavnú ochranu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhodovaním o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb len za podmienky, že o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy (všeobecné) rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Rozhodovanie v trestnej veci sťažovateľa teda ústava zveruje do právomoci všeobecných súdov, pričom tieto sú v plnej miere oprávnené a v zmysle § 186 písm. e) a f) Trestného poriadku aj povinné v trestnom konaní skúmať aj skutočnosti, ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal.

S ohľadom na uvedené dôvody ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. októbra 2002